

ÜLESTÕUSMISPÜHA PÄEVAMISSA C AASTAL

(Teine lugemine Ap 10:34a. 37-43)

Lugemine Apostlite tegude raamatust:

Sel ajal avas Peetrus oma suu ja ütles: “Te teate, mis on sündinud kogu Juudamaal alates Galileast, pärast ristimist, mida kuulutas Johannes, kuidas Jumal oli salvinud Jeesuse Naatsaretist Püha Vaimu väega ning kuidas ta käis mööda maad ja tegi terveks kõik, kelle üle saatan oli võimust saanud, sest Jumal oli temaga. Meie oleme selle kõige tunnistajad, mis ta tegi Juudamaal ja Jeruusalemmas. Sest kuigi ta löödi risti ja surmati, on Jumal ta kolmandal päeval surnuist üles äratanud ja lasknud tal ilmuda – mitte küll kogu rahvale, vaid Jumalast valitud tunnistajatele, see tähendab meile, kes me oleme ühes temaga söönud ja joonud, pärast seda kui ta surnuist üles tõusis. Jeesus käskis meil tunnistada rahvale ja kuulutada, et Jumal seadis ta kohtumõistjaks elavate ja surnute üle. Temast tunnistavad kõik prohvetid, et igäüks, kes ususb tema nime läbi, saab patud andeks.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 118:1-2. 16-17. 22-23 R:24)

R: See on Issanda päev, olgem rõõmsad ja hõisakem.

Tänage Issandat, sest tema on hea
ning tema heldus kestab igavesti.

Õelgu nüüd Iisraeli rahvas:
tema heldus kestab igavesti.

R:

Issanda parem käsi on tõstetud üles,
Issanda parem käsi teeb vägevaid tegusid.
Ma jään elama ega sure
ja kuulutan Issanda tegudest.

R:

Kivi, mille hooneehitajad ära põlgasid,
on nurgakiviks saanud.
Issanda käest on see tulnud
ja see on meie silmis ime.

R:

(Teine lugemine Kl 3:1-4)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast koloslastele:

Vennad, kui te olete kord ühes Kristusega üles tõusnud, siis otsige seda, mis on kõrges, kus Kristus on istumas Jumala paremal käel. Püüdke selle poole, mis on taevas, mitte selle poole, mis maa peal. Sest teie olete küll surnud, aga teie elu on ühes Kristusega Jumalas varjatud. Ja kui Kristus – teie elu – saab avalikuks, siis ilmute teiegi koos temaga kirkuses.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi 1Ko 5:7b-8a)

Halleluuja. Kristus, meie paasatall, on ohverdatud, pühitsegem pidupäeva Issandas. Halleluuja.

(Evangeelium Jh 20:1-9)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Pärast sabbatit, nädala esimese päeva varahommikul, kui oli alles pime, tuli Maarja Magdaleena Jeesuse hauale ja nägi, et kivi oli haa eest ära veeretatud. Ta jooksis ja tuli Siimon Peetruse juurde ja teise jüngri juurde, keda Jeesus armastas, ning ütles neile: “Nad on Issanda hauast ära viinud ja ma ei tea, kuhu nad on ta pannud.”

Siis läksid Peetrus ja teine jünger teele ja jõudsid haa juurde. Ehkki nad jooksid üheskoos, jooksis teine jünger kiiremini ja jõudis esimesena hauale. Ta kummardas ja vaatas hauakambrisse. Ta nägi, et linad olid seal maas, aga ta ei läinud sisse. Siis jõudis kohale ka Siimon Peetrus, kes oli tulnud tema järel, läks hauakambrisse ja nägi, et linad olid seal maas, samuti higerätik, mis oli olnud Jeesuse pea ümber. See ei olnud ühes linadega, vaid oli eraldi kokku mässitud ja lebas teises kohas. Siis tuli sisse ka teine jünger – nägi ja uskus. Sest nemad ei olnud veel aru saanud Kirjast, milles on öeldud, et tema pidi surnuist üles tõusma.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad: paluge, siis teile antakse, otsige, siis te leiate, koputage, siis teile avatakse. (Mt 7:7) Oh oleks see vaid nii lihtne, sest nii sageli oleme kogunud, et palved jäävad vastuseta, otsija ei leia ja uks jääb suletuks, ükskõik kui kaua sellele koputada.

Teinekord aga saame olla Jumalale tänulikud just selle eest, et ta meie rumalatele ja omakasupüüdlikele palvetele ei vastanud, et me leidsime midagi palju paremat kui olime otsinud, ja et meie koputatud ust ei avatud, sest see oleks võinud olla ohuks meie hingeõndsusele. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kord ammu meeste moel telekanalite vahel surfides sattusin Eurospordist nägema kummalist spordiala. Kaks üsna korpulentset, kuigi ilmselgelt väga heas füüsilises vormis härrasmeest üritasid teineteist iga hinna eest pikali tõugata või ringist välja nügida. Hakkasin asja uurima ja selgus, et see spordiala pärineb Jaapanist ning selle nimi on sumomaadlus. Harisin end siis selle maadluse osas edasi ja hakkasin jälgima ka iga kahe kuu tagant toimuvaid jaapani profiliiga suurturniire ehk honbashosid, mida internetis tol ajal otse üle kanti. Mitmeid aastaid hiljem ühines selle liigaga ka üks eestlane, kes seal endale mitme aasta vältel nime tegi.

Mis aga selle spordiala juures minu tähelepanu pälvis, olid rituaalsed harjutused, mis enne iga matši läbi viiakse, ja soola heitmine võistlusalale. Lugesin nende kommete kohta lähemalt ja sain teada, et sumoturniire ei korraldata tegelikult mitte inimeste jaoks, vaid nende algne ja tänapäevalgi usutud eesmärk on lahutada jumalate meelt. Inimeste meelt muidugi ka, aga oma põhimõttelt on need loodud selleks, et jumalatel igav ei hakkaks.

Võibolla polegi see nii halb mõte. Ajalugu uurides hakkab üsna pea tunduma, et kogu meie maailm võib olla omamoodi mänguruum mitmesuguste vaimude jaoks, kes ajalike inimestega mängides oma igavikulist igavust peletavad. Kord on pikka aega rahu ja inimesed hakkavad juba mõtlema, et brutaalsed sõjad kuuluvad alatiseks minevikku, kui äkki puhkeb taas mõni lausa uskumatu konflikt, uskumatutel põhjustel, uskumatu alatuse ja julmusega.

Kui sovjeediimpeerium möödunud sajandi lõpukümnendil kokku varises, ootasid kõik, et Venemaast saab demokraatlik riik, ja algul tundus, et areng liigubki selles suunas. Ateism kui riiklik ideoloogia hüljati, varemteks muutunud kirikud ehitati uuesti üles. Aga selle näilise vaimse ärkamise varjus hakkasid üksteise järel toimuma sõjad: kõigepealt kaks Tšetšeenia sõda, seejärel 2008. aastal kallaletung Georgiale. Aastal 2014. algas Ukraina sõda, mis eskaleerus käesoleva aasta veebruaris. Kõik need sõjad puhkesid ei millegi muu kui Venemaa juhtkonna kiskjalike võimuambitsioonide tõttu... Läänemaailm vaatas seda kõike pealt, aga muudkui lootis – nägi küll, aga tahtis ikka uskuda vastupidist.

Armsad õed ja vennad, miks Jumal laseb ülekohtul sündida, miks ja kui palju ta saatanale ning

teistele kurjadele vaimudele voli annab – sellele me oma maises elus vastust ei saa. Me peame endale tunnistama, kui mitmepalgeline on maailm, milles me elame. Nii sageli tuuakse hea kavatsus ettekäändeks, kui tegelikult soovitakse teha midagi halba. Samuti on tõsi, et headuse pähe tegelikult kurja teha osutub palju lihtsamaks kui vastupidi, et halbadel motiividel võiks sündida midagi head. Sellepärast tuleb meil suhtuda oma elu teatud aspektidesse väga tõsiselt.

Surnuist ülestõusmisele pidi eelnema surm. Sellest ei säästetud isegi mitte Jumala enda Poega ja sellest ei säästeta ka meid. Probleemid siin maailmas ei lahene, kui me jätame ülekohtu märkamata ja üritame seda unustada. Kui me ei hakka kurjusele ja rumalusele vastu, siis need ainult kasvavad, ja see vähendab ka tõenäosust, et meie tõuseme kord surnuist üles õndsuseks ja mitte hukatuseks. Amen.